

KARAŠICA

List učenika OŠ Josipovac
broj 7. lipanj 2009.

NASTAVNICA ANTONIJA BERTIC:

Najsretnija sam dok čujem unuke

GLUMICA DIJANA BOLANČA,
POPULARNA IVA IZ SERIJE "NASI I VASI"

S Nenom se družim i privatno

BIVŠI OSNOVCI SUDJELOVALI NA TRIBINI
"I U JOSIPOVCU IMA DROGE"

Spas smo pronašli u zajednici "Cenacolo"

Sadržaj

MNOGI UGLEDNICI
POTEKLI SU IZ NAŠIH
UČIONICA

str 3.

NATJECANJA,
SUSRETI, SMOTRE...

str 4.

OSVRTI

str 5.

VOLIM DJECU, NE
VOLIM PAPIRE

str 6-7.

BIVŠI OSNOVCI SPAS
PRONAŠLI U ZAJEDNICI
"CENACOLO"

str 8-9.

S NENOM IZ SERIJE
DRUŽIM SE I PRIVATNO

str 10-11.

MATURALAC

str 12.

RIJEČJU I SLIKOM

str 13-14-15.

POSJET POMOĆNOG
BISKUPA DR. ĐURE
HRANIĆA

IN IRELAND IT'S
RAINING EVERY DAY

str 16.

POKEMONMANIJA

str 17.

SPORT

str 18.

MODA

str 19.

STRIP

str 20.

Aloha škvaldro!

Evo još jednom, i to već sedmi broj Karašice, sada je pred vama. Kao i uvijek, donosimo vam pregled najzanimljivijih događaja u proteklih godinu dana.

Budući da su prošle godine otišli naši slavni novinari, nije nam preostalo ništa drugo nego uhvatiti se u koštac sa svim nevoljama i, po prvi i posljednji put, biti novinari koji će urediti ovaj list. Tko zna? Možda jednog dana naše ime ipak vidite u nekom poznatom časopisu.

Izluđivale smo našu voditeljicu jer nam se ništa nije dalo raditi. Na satovima smo samo pričale, zabavljale se, smijale, a od uradaka ništa. No ipak smo se na kraju uhvatile posla i uspješno "sklepale" ovaj broj.

A evo što vam u njemu donosimo: intervju s glumicom Dijanom Bolanča, te s našom nastavnicom Antonijom Bertić, reportažu s tribine o drogi, te o obilježavanju 40-og rođendana naše škole...

Nadamo se da će naš i vaš list dogodine biti još bolji i još ljepši!

Adio!!!

Marinela i Petra

KARAŠICA

List učenika OŠ Josipovac

Izdavač:

OŠ Josipovac, 31221 Josipovac, Osječka 77a
tel./fax: 031/355 688

Za izdavača:

Lovorka Kuduz, ravnateljica

Odgovorna urednica:

Mirjana Kraljić, voditeljica novinarske skupine

Glavne urednice:

Petra Sikirić, 8.a, Marinela Šmider, 8.b

Uredništvo:

Ivana Martan, VIII.a, Monika Birger, VIII.a, Martina Bubreg, VIII.b, Marina Pušić, VIII.b, Jelena Pešo, VIII.b, Nikolina Banović, VIII.b, Nikolina Pokorić, VIII.b, Matea Bistровić, VIII.b, Tihana Rudež, VI.a

Ilustrator: Nikolina Pokorić, VIII.b

Tisak: ŽELJA PRINT, Osijek

ZAHVALJUJEMO našim nastavnicima koji su imali razumijevanja za naše izostanke s nastave, a posebice sponzorima koji su novčano pomogli da ovaj broj KARAŠICE ugleda svjetlo dana.

Mnogi uglednici potekli su iz naših učionica

Prva školska godina u novoj školi bila je 1961./62. Zanimljivo je da su prvi razredi imali zajedničku učiteljicu. Naime, oba prva razreda vodila je učiteljica Olga Tušek. Interesantan je i podatak da su jedini put u povijesti škole, školske godine 1968./69. upisana tri prva razreda

ostalih zaposlenih je lijep i dobro održavan tijekom svih ovih godina.

Trag godina ipak je vidljiv na vanjskom dijelu školske zgrade. Naime, pročelje, krovšte i stolarija u vrlo su lošem stanju. Prema riječima gospode ravnateljice, potreban je znatan novac da bi se to popravilo. Nažalost, kako novca nema, ne vjerujemo da će školska zgrada u skorije vrijeme zasjati nekim ljepšima sjajem.

Znate li da joj je već 40?! Ako mislite da je riječ o nekoj pjevačkoj ili filmskoj divi, grdno se varate. Riječ je o našoj školi. U ožujku je naša škola imala 40tu obljetnicu. Tom su prigodom organizirana brojna sportska natjecanja, priredba, druženje...

No, prvo nešto iz povijesti naše škole. Nakon što je napravljen idejni plan za izgradnju zgrade (od kojeg se u nekim stvarima odstupilo), otpočela je gradnja koja je trajala otprilike dvije godine. Do tada se nastava odvijala na pet različitih lokacija u mjestu koje su bile uglavnom u privatnim kućama. Bilo je to jako nezgodno tadašnjim učiteljima koji su doslovno morali trčati s jednog mjesta na drugo kako bi održali sat. Prva školska godina u novoj školi bila je 1961./62. Zanimljivo je da su prvi razredi imali zajedničku učiteljicu. Naime, oba prva razreda vodila je učiteljica Olga Tušek.

Saznali smo da je prelazak u novu školsku zgradu jako obradovao i učitelje i učenike. Puno lakše se radilo kada su svi bili na okupu, u velikim, novim i lijepo uređenim učionicama. Postupno su nabavljena sredstva i pomagala za rad. S vremenom su se učionice sve više punile. Zanimljiv je podatak da su jedini put u povijesti škole, školske godine 1968./69. upisana tri prva razreda. Unutrašnji prostor školske zgrade zahvaljujući skrbi učitelja i

Povodom 40. godišnjice okupili su se neki učitelji koji su predavali mnogim generacijama i dio njihovih učenika. U toploj, emocijama nabijenoj atmosferi razgovarali su i prisjećali se davnih dana kada su pohađali ovu školu. Bilo je tu liječnika, profesora, inženjera, politologa, estradnih zvijezda... Svi su oni potekli iz ove škole u kojoj su proveli velik dio svog djetinjstva.

Imamo i zanimljivih slučajeve. U našoj školi, primjerice, zajedno rade nastavnica Antonija Bertići njezine bivše učenice Margareta, Ljiljana, Mirjana i Melita.

Uz druženje i svečanu priredbu na kojoj su uz učenike u programu sudjelovali i gosti (crkveni zbor župe sv. Josipa, članovi Zavičajnog kluba "Zagorec" i Tamburaške škole "Batorek"), održana su i razna sportska natjecanja. Ističemo pobjedu nogometne ekipe škole protiv ŽNK "Osijek" dečki su dokazali da su u top formi.

Nadamo se da će se tradicija obilježavanja ovakvih obljetnica nastaviti.

Petra Sikirica, 8.a
Ivana Martan, 8.a

Nastup recitatora

Niz je izvan-nastavnih aktivnosti u koje se ovisno o svojim sklonostima možemo uključiti, steći nova znanja, utvrditi stežena, malo više družiti se s knjigama i ostalim izvorima znanja, pod vodstvom naših učitelja mentora.

Ovdje možete saznati na kojim smo sve natjecanjima sudjelovali ove školske godine i o rezultatima koje smo postigli

Na Lidranu su sudjelovale recitatorska i dramska skupina. Dramska sa scenskom igrom "Pepeljuga", a recitatori su pripremili recital "I smiješim se u meki suton". Članovi prosudbenog povjerenstva pristrano su glasove dali za predstavnike svojih škola i uslijedila je žalba voditelja skupina ostalih škola, sudionica natjecanja. Zbog takvog postupka prosudbenog povjerenstva većina voditelja dramskih skupina, pa tako i naša učiteljica, dobro će promisliti o sudjelovanju na Lidranu sljedećih godina.

HRVATSKI

Već nekoliko godina učenici naše škole sudjeluju i na natjecanju u poznavanju hrvatskog jezika. Budući da su ove godine pravila nešto izmijenjena znanje je valjalo prvo dokazati na općinskoj razini. Našu su školu predstavljali Ivana Štefanović, 8.a, Mato Bošnjak, 8.a i Ivan Omrčen, 8.b. Najbolje se plasirala Ivana Štefanović osvojivši 8. mjesto i tako osigurala sudjelovanje na županijskom natjecanju. Uoči samog natjecanja Ivana se razboljela (temperatura, upala grla) i upitno je bilo njezino sudjelovanje. No Ivana uporna i odlučna uspjela je prebroditi sve te bolke i osvojenim 9. mjestom dokazati da se sve može kad se hoće.

Ivana Štefanović, 8.a

Ivana je jedna od najboljih učenica osmih razreda. Savjesna, temeljita, vrijedna odgovorno "odradi" sve ono što joj se povjeri i to na najbolji mogući način. Osim što "rastura" hrvatsku gramatiku sudjelovala je na natjecanjima iz matematike i kemije. U slobodno vrijeme voli šetati s prijateljicama i boraviti u prirodi. Ivani želimo uspješan nastavak školovanja!

POVIJEST

U našoj školi već šest godina djeluje povijesna grupa čija je voditeljica nastavnica Jadranka Kalafatić.

Ivana Štefanović
naša vrsna poznavateljica
gramatike, matematike, kemije...

Svaki rad uloži plodom a koliko su povjesničari naše škole uložili truda i rada najbolje se vidi po postignutim rezultatima.

U OŠ Franje Krežme 19. ožujka održano je županijsko natjecanje. U konkurenciji sedmih razreda Igor Loinjak osvojio je 1. mjesto, a Karmela Koprivnjak 2. mjesto. Saša Vrdoljak i Zvonko Martinek koji su se natjecali u konkurenciji osmih razreda zauzeli su 20., odnosno 22. mjesto. Mjesec dana kasnije, točnije 19. travnja u Vukovaru su na međužupanijskom natjecanju Igor i Karmela postigli izvrstne rezultate osvojivši 4. odnosno 7. mjesto. Ali na žalost to nije bilo dovoljno za državno natjecanje.

Igor Loinjak 7.a

Većina razreda ovoga mirnoga, marljivoga i odgovornoga dečka smatra "štreberom". Njemu to ne smeta jer smatra da se samo trudom i radom postižu dobri rezultati. Slobodnog vremena Igor ima jako malo jer pohađa TŠ "Baterek" gdje svira tamburaški instrument brač. Zaljubljenik je tamburaške glazbe. Svira još i u HKUD "Željezničar" Osijek, voli prirodu a posebice dokumentarce o životinjama. Puno vremena je provodio pripremajući se za natjecanje želeći što bolje

savladati povijesno gradivo od XVIII. do XX. stoljeća. Jako je zadovoljan svojim uspjehom na natjecanju.

Karmela Koprivnjak, 7.a

Pred kraj 6. razreda gradivo povijesti postalo joj je jako zanimljivo stoga se odlučila ove školske godine uključiti u rad povijesne grupe (uz nagovor sestre Ivane). Osim što je odlična učenica izvrsna je sportašica, članica RK "Josipovac" u kojem trenira već tri godine. Vrijeme provodi u društvu svoje brojne obitelji (vrlo često čuva mladu seku i brata) i družeći se s najboljom prijateljicom Josipom. Osim povijesti, voli matematiku, fiziku i hrvatski (uh!).

MATEMATIKA

U OŠ "Mladost" održalo se matematičko općinsko natjecanje. Školu su predstavljali: Ivona Kranjec, 6.a, Sanja Štefanović, 6.b, Ivana Štefanović, 8.a i Mato Bošnjak, 8.a.

ENGLESKI

Svoje znanje iz poznavanja engleske gramatike i razumijevanja pročitanog teksta, te pismenog izražavanja provjerili su na županijskom natjecanju: Antonija Banović, 8.a, Tomislav Gmajnić, 8.a, Marinela Šmider, 8.b, Ivan Omrčen, 8.b i Marina Pušić, 8.b.

KEMIJA I ZEMLJOPIS

Naše osmašice Antonija Banović i Ivana Štefanović bile su na natjecanju iz kemije, a na natjecanju iz zemljopisa Petra Sikirica i Darija Jularić.

EKO

Na eko-kvizu "Lijepa naša" u ekipi naše škole bili su: Vjenceslav Martinek, 5.b, Sanja Lončarić, 6.a, Igor Loinjak, 7.a i Tomislav Morel, 8.a.

TEHNIČKI

Na smotri tehničke kulture, izradi lampiona i zmajeva također je bilo naših natjecatelja.

Za sve učenike-sudionike natjecanja te njihove mentore slijede pohvale i priznanja.

Martina Bubreg, 8.b
Monika Birger, 8.a
Matea Bistović, 8.b

Bibliobus - knjižnica na kotačima

Već nekoliko mjeseci u Josipovcu možete vidjeti pomalo čudan "objekt". Kako i samo ime kaže, Bibliobus je "knjižnica na kotačima". Posjetili smo Bibliobus jedno sparno predveče i samo za vas saznali nekoliko pojedinosti koje bi

vas mogle zanimati. Razgovarali smo sa gospodinom Stjepanom koji je, kako kaže, pomoćnik knjižničara i vozač.

Sznali smo sljedeće: u Josipovcu je tri puta tjedno. Sam autobus donacija je iz Nizozemske, iz grada Harlema. Raspolaze sa oko 2500 naslova. Članarina je 60 (djeca) odnosno 80 kuna (odrasli) za godinu dana. Osim u Josipovcu, Bibliobus je i u Višnjevcu i u Tenji. Sznali smo da je na relaciji od Josipovca do Višnjevca oko 200 članova. Princip posudbe je kao i u "normalnim" knjižnicama: može se podići najviše tri knjige koje se drže najviše 15 dana. Internet se također može koristiti u Bibliobusu, ali zasad samo preko mobitela. Najviše se posuđuju lektirni naslovi, te "aktualni" hitovi kao Harry Potter, Gospodar prstenova i sl. Nadam se da će ova naša reportaža biti poticaj mnogima da se i oni učlane.

Martina Bubreg, 8.b

NEKI NASTAVNICI NISU PREPOZNALI UČENIKE POD MASKAMA

Budući da je veljača mjesec maskara, organizirana je dana 8. 2. 2002. godine u našoj školi nastava pod maskama. Bila je to prilika svim učenicima i učiteljima da barem na kratko postanu netko drugi. Nastava se odvijala po uobičajenom rasporedu. Samo, sad pored vas nisu sjedili Ivan ili Ana, već dobra vila, zla vještica, Batman ili automehaničar. Bilo je jako zanimljivo jer u mnoštvu zanimljivih, šaljivih maski čak ni nastavnici nisu prepoznali neke učenike. Ali bilo je i obrnutih situacija. I naši su se nastavnici maskirali. Bilo je zanimljivo gledati Meksikanca kako predaje matematiku, gusaricu koja vam govori što trebate naslikati. Na nastavu je stigla i "teško ozlijeđena osoba" koja nam je objašnjavala dijelove kompjutera. Učiteljice razredne nastave bile su također vrlo maštovite. Oboružane kostimima čarobnice, lastavice, proljeća, majstorica, obradovale su svoje male učenike.

Nažalost, neki nastavnici i učenici nisu mašti dali na volju. U školu su došli u uobičajenom izdanju. Toplo se nadam da će ovu ideju sljedeće godine prihvatiti svi. Sve u svemu, bio je ovo jedan otkaćen dan.

Matea Bistović, 8.b

Baš nam je zabavno

VALENTINOVDO

Ima li učenika koji nije zaljubljen? Školske su ljubavi možda kratke no ipak slatke. Svake godine s nestrpljenjem očekujemo dan zaljubljenih kada ćemo svojoj simpatiji poslati ljubavno pismo. Tada i oni najstidljiviji dobivaju šansu pokazati svoje osjećaje. Zato u našoj školi postoji tradicija postavljanja valentinovske kutije nekoliko dana prije samoga Valentinova. U nju učenici ubacuju poštu koja će 14. veljače biti raspoređena i podijeljena po razredima. Toga su dana svi uzbuđeni i nestrpljivi. Svi žele što prije saznati tko im je sve poslao pismo i koliko će ih dobiti. Najsretniji su oni koji dobiju najviše pisama jer su tada najveće face. Sretni su i oni koji su dobili samo jedno pismo, ako je od onoga od koga su željno očekivali. Bilo je veselo i nezaboravno. Uz mnoštvo izrezanih srdaca, ruža pa i sitnih poklona učenici naše škole pokazali su da imaju ljubavnog duha.

Marina Pušić, 8.b

Volim djecu,

Ocjenjujem samo znanje. Kad učenik pokuša nešto "smuljati", odmah to vidim i znam koje su mu namjere. Kod mene se učenici ne pokušavaju švercati jer znaju da će, ako ih uhvatim, dobiti jedinicu. A znaju i to da ih ja uvijek vidim.

Antonija Bertić, nastavnica s najdužim radnim stažom u našoj školi, osim nama, i većini je naših roditelja "ulijevala" znanja iz biologije i kemije. Za naš je list ispričala kako bi se, da mora ponovno birati, opet odlučila za nastavnički poziv. Također, otkrila je da je najviše veseli obitelj. U slobodno se vrijeme bavi uobičajenim kućnim poslovima, priprema se za nastavu, a naj sretnije je kad čuva unuke

1. Kako ste se odlučili studirati ove nama zahtjevne predmete?

■ I sama sam to pitanje postavila profesoru Ivanu Buršiću koji je mlad došao u moju školu, predavao mi kemiju i ostavio dubok utisak na mene. Tada, u 7. razredu, kemija mi je bila bauk, vrlo težak predmet, ali kasnije omiljen.

2. Već dugo radite u našoj školi. Volite li još uvijek ovaj posao kao na samim počecima svoga rada?

■ Kao mala sam uvijek govorila da ću biti učiteljica, što se i ostvarilo. I danas volim svoj posao i kada bih bila u prilici ponovno birati, izabrala bih učiteljski poziv, ali u razrednoj nastavi.

3. Što vam se najviše sviđa u vašem poslu? Biste li što mijenjali?

■ Volim najviše rad s djecom. U svom poslu jedino ne volim papire. Papirologija me jako umara. Mislim da su djeca vrjednija od papira. Djecu kad usmjerišna pravi put, papir možeš gužvati. Voljela bih bolje uvjete rada i bolju opremljenost.

4. Ima li bitnih razlika između prošlih i sadašnjih generacija?

■ Svaka generacija nosi neku svoju čar, svoj duh, nešto posebno. U većini stvari ipak su vrlo slične. Jer, loše se zaboravlja, a dobro se pamti.

5. Jeste li zadovoljni znanjem sadašnjih učenika?

■ Nikad ne treba biti u potpunosti zadovoljan. Uvijek treba tražiti više u skladu sa sadašnjim uvjetima (bolja

mam se za nastavu, čuvam unuke...

8. Imate li nekakav hobi?

■ Nemam vremena za neke posebne hobije. Volim otići u prirodu, opustiti se...

9. Koji je vaš životni moto?

■ Male stvari čine čovjeka sretnim. Općenito to primjenjujem i u životu. Nikad nemam

Vidi bakina sunašca.

dostupnost raznim izvorima znanja, Internet, veći standard...)

6. Možete li izdvojiti neki razred kao najbolji ili pak učenika kojeg ćete po nečemu pamtiti?

■ Ne bih mogla izdvojiti nekog posebno. Osmi razredi ostaju duže u sjećanju, oni su uvijek nekako najdraži jer se nakon četiri godine rastajemo.

7. Što radite u slobodno vrijeme?

■ Bavim se uobičajenim kućanskim poslovima, pripre-

velikih želja. A one male uvijek mi se i ostvare.

10. Imate li neku neostvarenu želju?

■ Kako sam već rekla, želje su mi skromne stoga se i ostvare. Najveći mi je san bio sretna i zadovoljna obitelj. Imam prekrasnu djecu i unuke, oni su moje najveće blago.

11. Na koji ste se način bavljali u mladosti?

■ Bitno različito nego što se mladi zabavljaju danas. Tada sam ponekad išla u kino, družila se s

prijateljima, televizija se tek počela pojavljivati...

12. *Koje je mjesto povezano s vašom mladošću?*

■ Otac mi je bio šef željezničke stanice tako da smo se često selili. Rođena sam u Gradišci, i onda smo se preselili u Slavonski Brod, nakon toga u

drago što ima puno nastavnika kojima sam i sama predavala. Svi znaju da mi se uvijek mogu obratiti za pomoć. A ako ja sama nešto ne znam, nikad me nije sram nekoga pitati. Svi smo u kolektivu kao jedna velika obitelj.

služi. Kada dođe vrijeme za mirovinu, tada ću i otići.

19. *Biste li mogli izdvojiti neku osobu koja je ostavila poseban trag ili bila po nečemu izuzetna u vašem životu?*

■ Dvije su osobe ostavile jak trag u mom životu. To su moj otac

ne volim papire

Opet spavaju! Ništa od ponavljanja!

Vinkovce, Voćin. Ponovno smo se selili te došli u Osijek gdje sam se udala. U Josipovcu sam od 1965. godine. Svi su mi ti gradovi dragi i značajni zbog nečega.

13. *Što najviše cijenite kod učenika?*

■ Najviše cijenim rad, iskrenost, ne volim kad mi lažu, petljaju...

13. *Na glasu ste kao jedna od najstrožih nastavnica. Kod vas se vrlo teško švercati. U čemu je tajna?*

■ Ma nema tu nekakve tajne. Ja ocjenjujem samo znanje. Kad učenik pokuša nešto "smuljati", odmah to vidim i znam koje su mu namjere. Kod mene se učenici niti ne pokušavaju švercati jer znaju da će, ako ih uhvatim, dobiti jedinicu. A znaju i to da ih ja uvijek vidim.

14. *Kakav je vaš odnos sa ostalim nastavnicima?*

■ To biste trebali pitati njih. Ja sam sa svima dobra. Posebno mi je

15. *U školi ste voditelj skupine cvječari. Uspijevate li svoju ljubav prema cvijeću prenijeti i na njih?*

■ Uspijevam jer i oni vole prirodu, cvijeće pa sada i sami vode brigu o tome.

16. *Jesu li vam mrski kućanski poslovi?*

■ Nisu. Jednaki su mi kao i ostali poslovi.

17. *Stanujete u neposrednoj blizini škole. Je li to prednost ili...?*

■ Mislim da je to prednost. Na putovanje se izgubi jako puno vremena. Od početka sam tu, tako da nisam morala putovati.

18. *Iščekujete li s nestrpljenjem odlazak u mirovinu?*

■ Da mi sada netko kaže da moram u mirovinu, to bi mi jako teško palo. Još se uvijek osjećam sposobnom za rad, sve svoje obveze izvršavam na vrijeme i korektno. Zdravlje me također

i profesor koji mi je u učiteljskoj školi predavao pedagogiju. Otac jer je uvijek imao svoj cilj. Bila sam jako vezana uz njega. Radio je na željeznici i bio uvijek savjestan, marljiv i odgovoran. Iako ga više nema, često se držim njegovih savjeta i prisjećam njegove ljubavi, pa zato imam osjećaj da je uvijek tu.

Profesor me je podučio kako raditi s djecom. Uvijek je naglašavao da ne smijemo biti ni strogi ni blagi, da kriterij mora biti isti za sve. Na tom sam predmetu stekla puno znanja.

20. *Ispričajte nam jedan događaj vezan uz našu školu koji vam je ostao u sjećanju!*

■ Uvijek su mi ekskurzije bile najdraže. Ali prošla je bila nezaboravna. Vodila sam tadašnje sedme razrede (sadašnji prvi razred srednje škole). Ekskurzija je bila jako uspješna i sada vidim da je lakše voditi sedmaše. U osmom razredu situacija je bitno drugačija... Teško je pronaći nešto zajedničko, sve rade kontra. U sedmom su ipak još djeca, možete se s njima našaliti, nasmijati...

21. *Što biste za kraj poručili učenicima?*

■ Želim da im se sve želje ostvare, da uspješno završe školu, osnuju obitelj, nastave se truditi. No najviše im želim zdravlja, jer ako nema zdravlje nema ni bogatstva.

Na kraju zahvaljujemo vam na razgovoru i želimo puno uspjeha u daljnjem radu!

Petra Sikirica, 8.a
Matea Bistrović, 8.b

U posljednjih nekoliko godina droga je prodrla duboko u naše društvo. Došla nam je preblizu. Stanje postaje gotovo alarmantno. Sve više mladih ulazi u taj pakao. No društvo nema previše sluha za to. Velika je otuđenost među ljudima. U obiteljima je sve manje topline i zajedništva. Svatko odlazi na

svoju stranu opterećen problemima svakodnevice i tada se mladi ljudi počinju gubiti. Često su bez nadzora i prepušteni ulici. U posljednje vrijeme Crkva je više angažirana oko pomoći pri rješavanju tog problema.

U sportskoj dvorani naše škole 28. veljače 2002. godine

AKTUALNA

Krešimir ima 30 godina i iz Šibenika je. Trenirao je nogomet i bio jedna od najvećih nogometnih nada u Hrvatskoj. Budući da su mu roditelji radili u Njemačkoj i vidali ga tek nekoliko puta godišnje, nisu

Bivši ovisnici spas pronašli

Šibenčanin Krešimir bio je jedna od najvećih nogometnih nada u Hrvatskoj. Roditelji su mu radili u Njemačkoj i vidali ga nekoliko puta godišnje. Nakon alkohola i cigareta, prešao je na marihuanu, a s 15 godina postao je pravi narkoman. Drogirao se radi avanture. Preprodavao je drogu te završio u zatvoru. Roditelji su znali no nisu željeli priznati da im je sin narkoman

organizirana je tribina pod nazivom "I u Josipovcu ima droge!". Organizirala ju je podružnica Crvenog križa Josipovac u suradnji s velečasnim Ivanom Jurićem (župnik crkve sv. Luke i duhovni asistent novootvorene zajednice Cenacolo u Šarengradu). Upravo iz te zajednice župnik je doveo dva bivša narkomana, Ivu i Krešimira. Također su tu bili i roditelji bivše narkomanke, te majka jednog narkomana koji je u istražnom zatvoru. Oni su nam ispričali svoje životne priče.

imali nadzor nad njim. Sve je počelo s alkoholom i cigaretama. Ubrzo je počeo pušiti marihuanu. Napustio je školu i sport. S 15 godina postao je pravi narkoman. Drogirao se samo radi avanture. Također je i preprodavao drogu te završio u zatvoru. Roditelji su znali no nisu željeli priznati da im je sin narkoman. Ipak su ga odveli u Zagreb gdje se počeo liječiti. No terapija Heptanonom nije bila uspješna. Jednog dana otac mu je u očaju postavio uvjet: ili da ide u zajednicu i izliječi se ili da se ne vraća u kuću. Tad postaje članom zajednice. Danas je zahvalan ocu na tim riječima jer su mu puno pomogle.

Mala stabljika biljke Kanabis

Ivo je 21-godišnjak. Iz Splita je. Već sa 11 godina počeo je pušiti marihuanu. I sam kaže da je pušio samo da bude netko i nešto u društvu, da bude "faca" te da se svidi curama. Sa 14 godina počeo je šmrkati heroin, a sa 15 je prešao na iglu. Za drogu je na početku trošio 50 kuna dnevno, no nevolje su došle kada mu je bilo potrebno i do 300 kuna u jednom danu. Sve se više udaljavao od roditelja i prijatelja i počeo slijediti starije društvo. Da bi došao do novca za drogu, počeo ju je i preprodavati. Postao je pravi rob droge, više nije bio sposoban nizašto. Kada je imao 18 godina roditelji su otkrili da je

narkoman, ali su to skrivali od drugih. Obrat se dogodio kada mu je mlađa sestra, koju je jako volio i od koje je skrivao svoju bolest, rekla da je narkoman te da je nitko i ništa. Odlučio se izliječiti i postao

nekakve probleme, strahove i slično pričaju o tome i pokušavaju pomoći jedni drugima. To traje otprilike 45 minuta i slijedi doručak. U 8 sati im počinje radni dan. Rade sve: kuhaju, obrađuju zemlju, peku kruh... Žive isključivo od svoga rada. Kupuju samo građevinski materijal. U 12 sati idu na ručak koji sami pripremaju. Imaju slobodno vrijeme do 13.30 h. U tom vremenu peru rublje, pričaju,

najuspješnijih zajednica u koju narkomani ne ulaze direktno s ulice. Prvo prolaze pripreme, upoznaju se s programom, provode jedan dan u zajednici.

Roditelji narkomana također se sastaju, mole zajedno, uče prihvatiti svoju djecu nakon izlaska.

Na kraju svoje iskrene priče bivši ovisnici su okupljenim učenicima i učiteljima poručili da

u zajednici "Cenacolo"

je član zajednice u kojoj je 3 i pol godine. Shvatio je da u životu im puno boljih stvari od droge.

Majka bivše narkomanke pričala nam je o svojoj kćeri.

Kći je uvijek bila odlična učenica, kako u osnovnoj tako i u srednjoj školi. Upisala je i fakultet i uspješno ga pohađala. Roditelji nisu ništa primijetili dok ih za jednim nedjeljnim ručkom nije "navukla" na priču o drogi. Tada im je priznala da je i ona probala drogu. Nakon nekoliko mjeseci shvatili su da je ovisnica. Dugo je održavala vezu sa jednim narkomanom s kojim je, po njegovu izlasku iz zatvora, otišla živjeti. Napustila je fakultet. To je jako pogodilo njezinu majku i oca. Bila je bez novca, mršava, neuredna, često i gladna, ali se svejedno nastavila drogirati. Tek kada su ona i njezin dečko došli do samog dna, odlučila je potražiti pomoći liječiti se. Čvrsto je odlučila otići u zajednicu, gdje je i sada.

ŽIVOT U ZAJEDNICI

Pripadnici zajednice ustaju u 6.15 h. Nakon umivanja i brijanja odlaze u kapelicu gdje na talijanskom mole 1. i 2. krunicu. Kasnije čitaju Bibliju i razgovaraju o pročitanom. Ako netko ima

igraju nogomet... Od 17.30 h do 18 h mole za časnu sestru Elviru. U 18.30 h idu na pranje, a zatim u kapelicu moliti 3. krunicu. Nakon toga je večera, te slobodno vrijeme. U 22 h svi idu na spavanje.

U zajednici su svi upućeni jedni na druge, jedni druge mogu najbolje razumjeti. Žive u molitvi. Imaju dvije mise tjedno. Nemaju TV, grijanje... Žive skromno. Liječnici su jedni drugima. Svatko dobije svog Andela čuvara koji je mu pomaže, koji je uvijek uz njega. Druže se i razgovaraju s velečasnim koji im pomaže. Narkomani često ne žele ići u zajednicu zbog programa koji provodi. No Cenacolo je jedna od najstrožih ali

budu ono što jesu, upućeni jedni na druge. A najvažnije je da budu otvoreni prema svojim roditeljima jer im oni žele samo najbolje.

Nikolina Banović, 8.b
Marinela Šmider, 8.b
Nikolina Pokorić, 8.b

Heroin, Ecstasy, Hašiš, Joint, Marihuana

GLUMICA DIJANA BOLANČA, POPULARNA IVA IZ SERIJE "NAŠI I VAŠI" OTKRIVA DA OSIM U GLUMI, UŽIVA U JEDRENJU I PLANINARENJU

S Nenom iz serije družim se i privatno

Svima onima koji imaju užasno puno pitanja o sebi, o drugima, o životu, a koji bi htjeli naći bar neke odgovore i posjedovati minimum egzibicionizma, poručujem da je gluma idealno zanimanje za njih

Subotom navečer mnogi od vas sjedaju pred male ekrane i sa zadovoljstvom gledaju veselu i otkačenu domaću seriju "Naši i vaši". Jedna od glavnih glumica serije mlada je, talentirana i ambiciozna Dijana Bolanča, poznatija kao Iva. Nekoliko telefonskih poziva, pokoja rodbinska veza (moja draga sestrična) i pred vama je ekskluzivni intervju.

1. Na početku, reci nam nešto o svome djetinjstvu, gdje si rođena i kada?

Rodena sam u Šibeniku, 30. listopada 1974. godine

zajedno sa svojom sestrom blizankom Tatjanom. U mom dragom Šibeniku provela sam sretno i veselo djetinjstvo.

2. Kakvi su bili tvoji glumački početci?

Još od malih nogu sviđala mi se gluma, no nisam glumila u nekim dječjim predstavama kao mnogi. Nakon završetka srednje škole upisala sam se na Akademiju u Zagrebu.

3. Tko su tvoji najveći uzori?

Najveći uzori? Pa, najviše volim Julian Moore i Judy Davis.

4. Jesi li mislila da će tvoj početak biti tako uspješan?

O svome uspjehu nisam zapravo ni stigla razmišljati budući da je on naglo stigao. Uz mnoštvo obveza na Akademiji vremena za promišljanje je malo.

5. Čime se baviš u slobodno vrijeme?

U slobodno vrijeme bavim se jedrenjem,

planinarenjem, družim se s prijateljicama, izlazim u kino, na kavu...

6. Koje su tvoje važne uloge i koju smatraš najuspješnijom?

Teško mi je sada reći koja mi je uloga najuspješnija. Smatram da sam sve uloge mogla bolje i kvalitetnije odglumiti. Zapravo nikad nisam zadovoljna svojim uratkom!

7. Voliš li više glumiti na filmu ili u kazalištu?

Iskreno, više volim film. Ipak, to su dva različita medija. Draži mi je film jer se mogu više opustiti budući da se scene mogu više puta snimati i tek ona najbolja ide pred gledatelje. U kazalištu je situacija drugačija. Glumiš izravno pred gledateljima i, ukoliko pogriješiš, prilika za popravak je tek sljedeća predstava. Zato glumci imaju veću tremu u kazalištu.

8. Ukratko nam opiši jedan dan snimanja serije "Naši i vaši"!

Na dan snimanja ustajem u 5 sati, kombi dolazi po mene i vozi me na Hrvatsku Radio Televiziju. Ondje se presvlačim i zatim slijedi šminkanje. Nakon toga odlazim u studio gdje snimam scene, kadrove... Većina scena i kadrova snima se više puta (Uh!!!) tako da se to zna odužiti stoga kući najčešće idem oko 19 sati.

9. Kako se slažeš s ostalim članovima ekipe serije "Naši i vaši"?

Sa članovima ekipe se odlično slažem. No najviše se družim sa Hrvojem Klobučarom (Neno).

10. Družili se s kim i u privatnom životu?

Da, s Hrvojem.

11. Jesu li snimanja naporna i imaš li tremu za vrijeme snimanja?

Snimanja su dosta naporna, čekanje dok se pripreme scene, rasvjeta... Nakon toga slijedi probno snimanje, a tek ono pravo. Što se treme tiče, nemam ju.

12. Imaš li puno obožavatelja?

Mogu reći da imam. Ljudi, a najčešće djeca me zaustavljaju na ulici i hvale moju glumu u seriji, ali i samu seriju.

13. Jesi li dobila kakvu glumačku nagradu?

Nisam dobila još nikakvu glumačku nagradu, ali ima vremena, mlada sam.

14. Kad bi ti ponudili da glumiš negdje van granica Hrvatske, bi li prihvatila?

Zapravo sam već snimala izvan granica Hrvatske, i to

u filmu "Wellcome to Sarajevo".

15. Kad bi imala mogućnost birati, s kojim bi hrvatskim, a s kojim stranim glumcem najradije glumila?

Najradije bih glumila s Reneom Medveščakom i Michaelom Cainom.

16. Imaš li neku neostvarenu želju?

Željela bih kupiti jedan mali stan, a nakon toga napraviti neku dobru predstavu u kazalištu.

17. Koji su ti ciljevi u budućnosti?

Ciljevi su mi puno raditi, jedriti i biti svim tim zadovoljna.

18. Što bi poručila svima koji bi se željeli baviti glumom?

Svima onima koji imaju užasno puno pitanja o sebi, o drugima, o životu, a koji bi htjeli naći bar neke odgovore i posjedovati minimum egzibicionizma, poručujem da je gluma idealno zanimanje za njih.

GLUMAČKE ZVIJEZDE

NADIMAK:

Dija

DATUM I MJESTO

ROĐENJA:

30. 10. 1974., Šibenik

VRLINE:

Znatiteljja

MANE:

Brzopletost

HOBI:

Jedrenje, plivanje, izlazak s prijateljicama

OMILJENO JELO:

Musaka

OMILJENO PIĆE:

Voda

NAJDRAŽA GLAZBA:

Slušam sve

NAJ GLUMAC:

Michael Caine

NAJ GLUMICA:

Julian Moore

NAJ KNJIGA:

"Ocean more"

ŽIVOTNI MOTO:

Radi male stvari s puno ljubavi!

Petra Sikirica, 8.a

PUTOVANJA

Opatija bajnal

Bilo je ludo i nezaboravno

Prava zabava i provod tek su uslijedili sljedeću večer nakon odlaska u disco "Monte Carlo". Ah, sobe... Priča za sebe. Izgledale su kao da je atomska bomba netom u njih pala

"Tko čeka, taj i dočeka!" Tako smo i mi dočekali taj 27. kolovoza 2001. godine i početak našeg maturalca.

U sedam sati ujutro, još sneni (a kako i ne bismo bili) naravno od nervoze i iščekivanja, nakon pusa i pusica upućenih našim starcima "otisnuli" smo se put Umaga.

Udobno smo se smjestili i već nakon nekoliko minuta počelo je tulumarenje. Atmosfera u busu je bila fantastična, vozač je bio odličan; slušali smo omiljene nam hitove Colonie, Severine... Većina nas smjestila se u zadnjem dijelu busa gdje je bilo najveselije. Priče, zezancije, dogovora, razglabanja o tome tko je što ponio od garderobe, neizostavne kozmetike i sličnih sitnica nije ponestajalo.

Nakon sati i sati vožnje (ne sjećamo se koliko) stali smo u predivnoj Opatiji. Malo smo razgledavali, okrijepili se sokom i

Gužva, gužvancija... zezancija

sladoledom te nastavili putovanje do Umaga. Kada smo stigli pred hotel većina je bila razočarana jer nam se nije sviđalo to što smo vidjeli. No, dobro! Uslijedilo je smještanje u sobe i, kako to uvijek biva, neki su bili zadovoljni ali neki baši ne. Svoje torbe samo smo pobacali na krevete te rekordnom brzinom odjurili na plažu.

Nakon povratka s plaže otišli smo na večeru. Iako je bio poslužen švedski stol većina nije bila zadovoljna izborom pa smo hranu pretežno kupovali u obližnjim trgovinama. Poslije večere svi smo otišli u sobe gdje smo se pomno dotjerivali za izlazak. Tu prvu večer šecući i razgledavajući "naše" mjesto nekolicina cura upozнала se sa preslatkim Splićanima. "Nema Splita do Splita, to govorim ja..." a tek Splićana?!!

Prava zabava i provod tek su uslijedili sljedeću večer nakon odlaska u disco "Monte Carlo" (četvrti po veličini u Europi). Glazba je bila "prava", pjevale smo i plesale gotovo do iznemoglosti što se ne bi moglo reći za naše dečke.

U srijedu (ako nas sjećanje još dobro služi) dio vremena proveli smo u obilasku Motovuna i Huma, najmanjeg grada na svijetu. Ostali dio dana protekao je u kupanju, sunčanju i općoj zafrkanciji; a večernje sate "utukli" smo svatko na

svoj način. Nas nekoliko cura prošetalo je do disca uvjerenе da se znamo vratiti u hotel (zapravo je samo jedna bila sigurna). Imale smo malih problema, ali na svu sreću, stigle smo na vrijeme u sobe.

Ah, sobe... Priča za sebe. Izgledale su kao da je atomska bomba netom u njih pala. Odjeća i obuća razbacane, posvuda šminka, kreme, naočale... Trčali smo iz jedne sobe u drugu, izmjenjivali "krpice", u žurbi zaboravljali kod koga je što ostalo. Bilo nas je svuda, ali najmanje u vlastitim sobama. Naše drage razrednice savjesno su bdjele nad nama. A mi smo, nakon vremena za koje smo mislili da je potrebno da zaspu, kretali u akciju. I tako svaku noć!

U četvrtak je na programu bio obilazak Pule i Brijuna. Nekako smo to izdržali zbog zanimljivog i simpatičnog vodiča. Na večer prava ludnica: noćno kupanje o kojem nastavnice, naravno, nisu ništa znale; skakanje u vodu, opća gužva i urnebes.

Posljednji dan. Kupimo svoje prnjice. Kontrola soba i rastanak od svega što smo tamo proživjeli. Pala je i pokoja suza.

Na povratku u autobusu je atmosfera bila odlična. Nije nedostajalo pjesme i plesa. No, kako sve što je lijepo kratko traje i naše maturalac završio na radost i sreću naših raski.

Marinela Šmider, 8.b
Nikolina Pokorić, 8.b

Dečki u "akciji"

RIJEČJU I SLIKOM

...o mamama

Moja je mama ljubav i lijepo mirisno cvijeće. Moja je mama kao lijepo sunce i anđeo. Volim mamu jer je čisto lijepo sunce. Najljepša je mama na svijetu. (Roberta Mučel, 1.b)

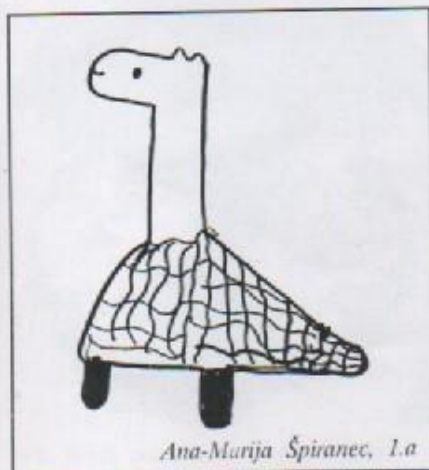
Moja mama je srce. Moja mama je kao anđeo. Volim mamu jer mi pomaže. (Martina Kovačević, 1.b)

Moja mama je dobra, lijepa i ljubazna. Moja mama je kao sunce. Volim mamu jer je prema meni dobra. (Marija Slivonja, 1.b)

Moja mama je predivna i jako ju volim. Moja mama je kao sunce koje sja. Volim mamu jer ima srce puno dobrote. (Tena Loinjak, 1.b)

Moja mama je najljepša mama na svijetu. Moja mama je kao ljubav i ruža. Volim mamu jer je dobra prema meni. (Tena Ranogajec, 1.b)

Moja mama je najljepša mama na svijetu. Moja mama je kao sunce. Volim mamu jer je draga. Volim mamu zato što ima drago srce. (Ines Florek, 1.b)

Ana-Marija Špiranec, 1.a

Prvašići su rekli...

Danijela Horvat, 1.b

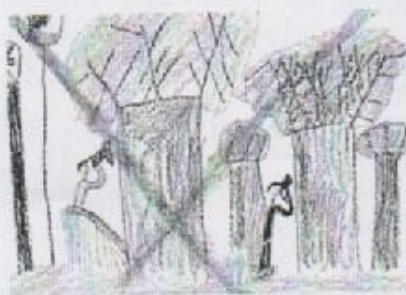
...o ljubavi

Za mene je ljubav toplina. (Marija Zagorac, 1.a)

Ljubav su i zaljubljena djeca. (Kristina Ljutak, 1.a)

Ljubav je najljepša riječ na svijetu. (Ira Štivić, 1.a)

Ljubav je veselje. (Nikolina Morel, 1.a)

Filip Kutnjak, 1.b

...O cvijeću

Volim ljubičicu jer raste u proljeće. Ljubičica je lijep ljubičasti cvijet. Volim njen miris. Kao i visibaba ljubičica nam navješćuje proljeće. Proljeće je moje najljepše godišnje doba. (Adam Martinek, 1.a)

Volim ružu zato što je ona kraljica svega cvijeća, vrlo je lijepa i ugodno miriše. Ja najviše volim crvenu ružu zato što je ona simbol ljubavi. (Sonja Kolak, 1.a)

ZIMA

Zima je. Šuma je pod snijegom. Sve se bijeli. Drveće je visoko i prekriveno svjetlucavim snijegom. Tlo je puno snijega. U kočiji promrzli putnici putuju. Kočiju vuku tri prekrasna konja. Kočijaš spretno upravlja konjima koji ga slušaju. Usred su šume. Dan polako završava. Konji polako izlaze iz šume u kojoj je nastala tama. (Monika Merkaš, 3.b)

EZOP

Martina Balaković, 3.b

VILA U MLAŽNJAKU

Bila jednom jedna vila. Živjela je na sjeveru zemlje. Tamo je bilo jako hladno. Jednog dana joj je dosadila zima. Čarobnim štapićem stvorila je mlažnjak. Mlažnjakom je krenula na jug. Na putu na jug nestalo joj je benzina i sletjela je u šumu. Tražila ga je u šumi. U blizini je bilo selo. Tamo je od ljudi dobila benzin. Natenkirala je i poletjela. Ali od briga je zaboravila čemu svaka tipka služi. Uključila je automatskog pilota da je odveze na jug. Stigla je na jug i sreća mnogo prijatelja vila i vilenjaka. (Danijel Blažević, 3.b)

RIJEČJU I SLIKOM

ZELENO JE NAJLJEPŠE

Volio bih živjeti u zelenoj dolini okruženoj šumom u kojoj teče bistar potočić. Kućica moje obitelji bila bi drvena, kao u pričama. Budila bi me pjesma ptičica, udisao bih čist zrak, a igrao bih se na livadi i šetao šumom. Zar ima nešto ljepše od nedirnute prirode? (Luka Vranjković, 2.b)

Josip Mihaljević, 2.b

Josip Mihaljević, 2.b

Pozdrav livadi

U duši vodu nosim
da te svojom hrabrošću
zaprosim.

Ruku ti svoju dajem sada
da ostaneš dugo lijepa i mlada.

Drveće tvoje lijepa je krošnja
kao ona svadbena nošnja.

Željka Morel, 3.a

Evo me livado iz zlatnog grada,
Evo me, evo, ispred našeg
praga,
Pozdrav pticama i
Zlatnim cica macama.

Marko Kraljević, 3.a

Mama

Vidim te majko zlatnih krila,
Osjetim kako si blaga i mila.

Često me vodišu dugu šetnju,
Ne dozvoljavaš da mi itko
pravi smetnju.

Pokazuješ pravi put prema
Bogu,
Vodiš me u crkvu, učiš sve što
mogu.

Jednom ću majko krenuti za
tobom

Tvoju vjernost nosit ću sa
sobom.

Ana Hlatki, 3.a

Visibabe

U rano proljeće čim se snijeg otopi, u još uvijek goloj šumi iznad suhog lišća vire male, bijele glavice. Ti snježno bijeli zvončići što drhte na još uvijek hladnom vjetru su visibabe. Cijele zime čekale su malo topline pa čim sunce toplije počne grijati one odmah gurnu svoje bijele glavice da se ugriju. Visibabe prve procvjetaju i tako najavljuju da je zimi kraj, a da nam dolazi proljeće. A kad šume prolistaju visibabe nestanu kao da ih nije ni bilo. Čekaju ispod suhog lista sljedeće proljeće.

Kristian Kiseljak, 4.a

Valentina Pavić, 2.a

PISMA UČENIKA 4.b RAZREDA UČITELJICI

Poštovana učiteljice!

Želim Vam da što prije ozdravite i vratite se jer mi jako nedostajete. Pozdravlja Vas Anita

Draga učiteljice!

Ja Vam pišem kako bih Vam poželio da nam se što prije vratite i ozdravite. Volio bih da što prije dođete jer ove se godine rastajemo, a škola još ne traje dugo. Ja sam isto, kao i cijeli razred, tužan što ste se razboljeli, ali imamo nade i vjere da ćete nam brzo doći. Primite puno toplih pozdrava od vašeg učenika Bekić Marijana i vratite nam se ubrzo zdravi i veseli.

Draga učiteljice!

Koliko Vam želim sreće u životu?

Samo jedan mali dio te sreće, bio bi dovoljan da budete sretni cijeli život. Vaš Nino

Najdraža učiteljice!

Želim Vam brz oporavak i povratak u naš i u vaš 4.b.

Niti jedna učiteljica nije bolja od Vas!

Jako mi nedostajete, i želim da provedemo i ovo kratko vrijeme zajedno. Vaša učenica Dora Cvelbar

Pavle Kljajić, 3.a

Proljeće je zakucalo i na moj prozor

Proljeće je moje najljepše godišnje doba. Kao i u prirodi, i u meni se nešto budi. Osjećaj koji me budi iz onog uspavanog stanja u kojeg me nježno i polagano unijela zima.

Voćke u mojem vrtu procvjetale su prekrasnim, nježnim, bijelim cvjetovima. Kad ih pogledam, u meni se rađa želja koju ne mogu opisati riječima. Tu želju u meni budi samo proljeće i ona se ponavlja svake godine, ali uvijek u nekakvom izmijenjenom obliku.

U mom dvorištu stoje uspravno i visoko dvije voćke koje su kao zagrljene zajedno proživjele zimu i jedva dočekale da ih umjesto snježno bijelog pokrivača zime prekrije cvijeće u mirisu proljeća.

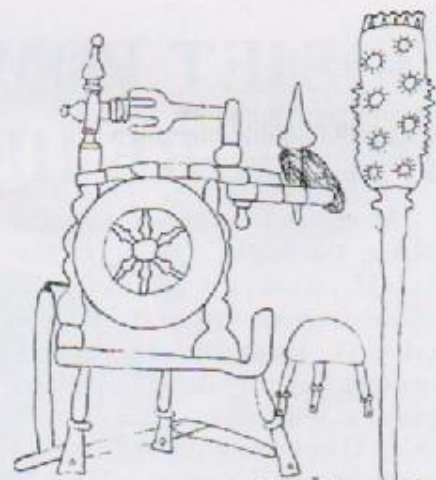
Kad stanem ispod njih, u meni se u samo jednoj sekundi izmjeni tisuću osjećaja. Poput praha za uspavlivanje njihov me miris obasipa i kao da mi nježno šapće. Čuje se i zujanje marljivih pčelica.

Ali ipak bijele latice voćaka opadaju, njihovo vrijeme prolazi. Poput nježnih, sitnih padobranaca spuštaju se na zemlju i znaju da je to kraj.

Ipak nekima ma zemlji ili u zemlji nije kraj većek početak. Ljubice, visibabe, šafrani, narcisi, zumbuli. Oni svi potječu iz zemlje. Tako su lijepi i elegantni, kao da će trajati zauvijek, kao da njihova ljepota nije prolazna, ali nažalost jest.

Ipak priroda se pobrine da poslije proljeća koje je danas tako lijepo pokucalo na moj prozor dođe drugo godišnje doba. U njemu ćemo također uživati isto ili možda još više nego u proljeću.

Kristina Toter, 6.b

Nikolina Špiranec, 4.a

O sebi

U ranom djetinjstvu bila sam malena i debeljuškasta. Imala sam kratku smeđu kosu poput jesenjeg lišća i velike smeđe oči. Bila sam vrlo razigrana. Voljela sam odijevati maminu odjeću, a umjesto da se našminkam maminim ružom, ja sam ga pojela! Kada sam krenula u vrtić, bila sam mirna djevojčica. Nisam imala mnogo prijatelj jer nisam dobro govorila njemačkim jezikom. Uvijek me je bilo strah ići u vrtić. Kada sam krenula u prvi razred, svidjelo mi se u školi. Pjevali smo, učili i vježbali za neke nastupe. Jako sam voljela svoju učiteljicu i ona je voljela mene. Kada sam se odselila i prešla u drugu školu, bilo mi je jako teško. Ipak, i tamo sam stekla prijatelje, ali je to druženje trajalo samo godinu dana. Jedne ljetne večeri čula sam svoje roditelje kako tiho razgovaraju o povratku u Hrvatsku. Vratili smo se, ali samo brat i ja. O nama brinu strina i stric. U početku mi je bilo teško. Bila sam tiha i povučena. Nisam razumjela u potpunosti niti prijatelje iz razreda, niti učiteljicu. Ipak sam i treći i četvrti razred završila vrlo dobrim uspjehom. U mom su se životu događale velike promjene i nije uvijek bilo lako razumjeti ih i prebroditi ih. Sada sam učenica šestog razreda i sretna sam jer imam dobre prijatelje. Ipak, najsretnija ću biti kada se moji roditelji vrate iz Njemačke i svi zajedno opet budemo sretna obitelj.

Janja Kljajić, 6.a

POSJET POMOĆNOG BISKUPA DR. ĐURE HRANIĆA

POSJETI

Monsinjur Đuro Hranić, pomoćni biskup Đakovačke i Srijemske biskupije, u okviru se kanonske vizitacije susreo sa župnikom župne crkve sv. Josipa Borisom Gombarevićem. Tog istog dana, 15. veljače, posjetio je učenike i učitelje naše škole. U toploj atmosferi, uz pjesmu i recitacije srdačno smo ga dočekali. U zbornici, u nazočnosti naše ravnateljice i učitelja, mi članice novinarske skupine uputile smo monsinjoru Hraniću nekoliko pitanja i za vas zabilježile ono najzanimljivije iz njegovog života.

Dr. Đ. Hranić rođen je u mjestu Ceriću, u župi Nuštar gdje je i pohađao osnovnu školu. Prva dva razreda srednje škole (današnja "Ruderica") završio je u Osijeku. Nakon toga školovanje nastavlja u Đakovu na Biskupskoj gimnaziji

"Josip Juraj Strossmayer". Na Visokoj bogoslovnoj školi u Đakovu 1986. završio je Filozofsko teološki studij.

Zanimljivo je da je 1982./83. godine služio vojni rok, i to u Prištini i Prizrenu. Daljnje školovanje, odnosno studij nastavio je u Rimu iz kojeg se vratio 1993. godine s doktoratom iz dogmatske teologije. Profesor je na Bogoslovno katoličkom fakultetu (naše sadašnje vjeroučiteljice bile su njegove studentice).

Uz obilježavanje dužnosti koje obnaša, sada najmlađi biskup u Hrvatskoj i prvi imenovani u trećem tisućljeću, nađe vremena i za pisanje. Naime, autor je niza teoloških članaka,

objavljenih u različitim zbornicima i časopisima.

Često na stručnim susretima nastupa kao predavač, a također vodi duhovne vježbe za laike, svećenike, redovnike i redovnice.

U katedrali u Đakovu za biskupa je zaređen u svojoj 41. godini. Zanimljivo je da je monsinjur Hraniću posljednjih stotinu godina najmlađi od đakovačko srijemskih biskupa (osim biskupa Strossmayera koji je biskupom imenovan u svojoj 34. godini).

Na kraju posjeta pomoćnom smo biskupu poklonili skupnu fotografiju svih učenika i djelatnika naše škole.

Marinela Šmider, 8.b

Jelena Pešo, 8.b

ENGLISH

IRISH WOMAN AUDREY VISITED OUR SCHOOL

In Ireland it's raining every day

She showed us traditional Irish dance and we tried dancing. It is really hard.

When our English teacher, Mrs. Štark, told us that our school will visit an Irish woman, we thought she will be an old lady, but it wasn't like that. Audrey is young and really nice person. She told us some interesting things about Ireland. Here are some of it:

It rains every day (maybe only two weeks it doesn't rain).

In Croatia nobody goes out when is raining, but in Ireland it's normal.

Schools are very different. They have to wear uniforms, they shouldn't wear jewellery and their classes are from 9 a.m. to 3 p.m.

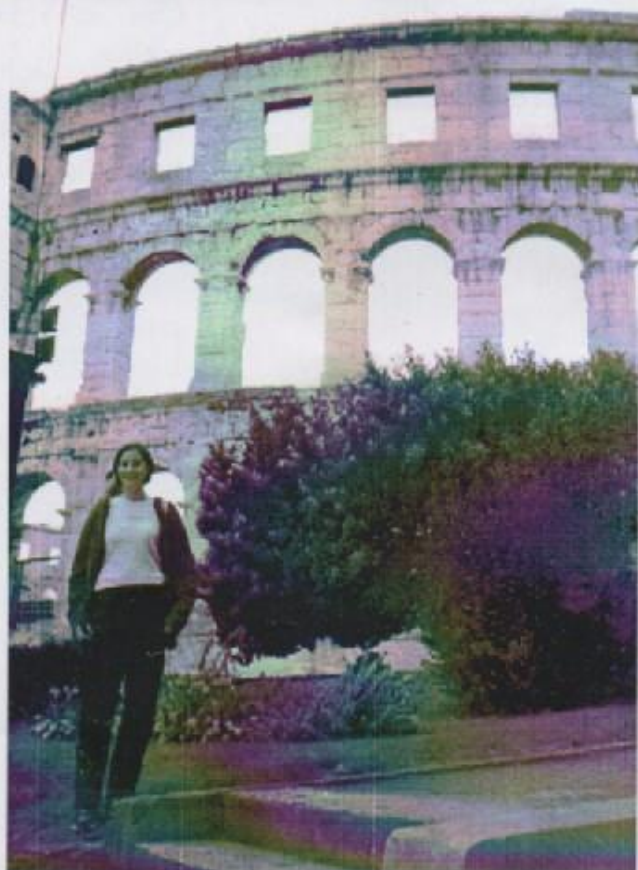
She likes Croatia and the most beautiful town for her is Dubrovnik. She moved to Croatia because she's married Croatian man. She says people in Osijek are very nice, but she has some problems with talking to them. She can't speak Croatian so well. She's learning it and she says it's very hard. She listens to Britney Spears, Metallica and she's heard about Goran Karan. When we told her that Enrique Iglesias is coming to Zagreb, she couldn't believe and she says she's coming too.

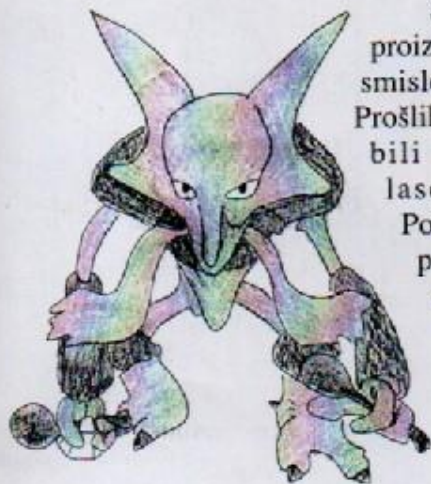
She showed us traditional Irish dance and we tried dancing. It is really hard.

We are glad that we had a chance to talk with Audrey, who is really great person.

Marinela Šmider, 8.b

Marina Pušić, 8.b

Svake godine proizvođači igračaka smisle nešto novo. Prošlih su godina to bili tamagochiji, laseri, furbiji... Posljednji hit su postali POKEMONI. Sve je počelo prikazivanjem crtane serije na satelitu i Novoj TV. Svakog dana

dobivali su sve više obožavatelja, i kako to uvijek biva, počeli su prerastati u opsesiju. Prate ih ne samo djeca već i odrasli. Normalno, sve je to potaknulo proizvođače da izmisle karte, žetone, flipsove, sličice i druge stvarčice u želji da zarade što više.

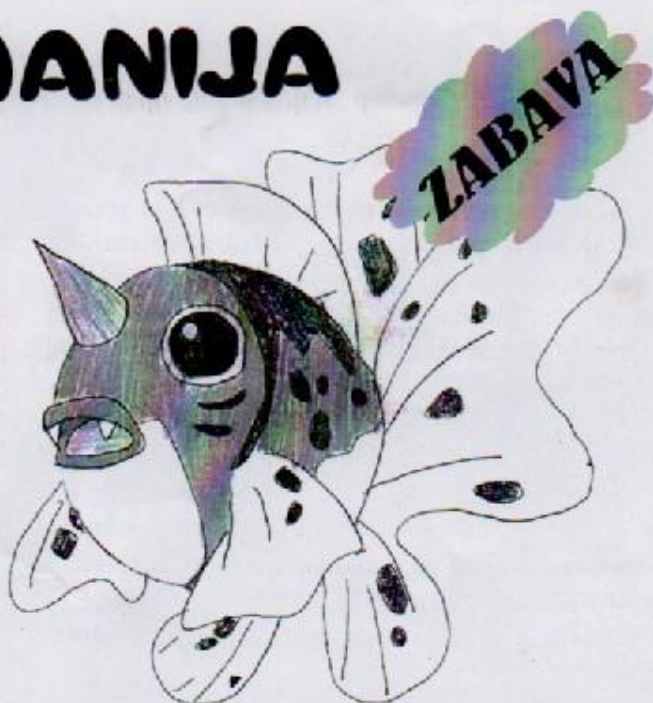
U našoj školi skupljaju ih svi, od prvašića do osmaša. Zanimljivo je da ih ne skupljaju samo dečki. Ima i cura koje se time "bave". Pod odmorima je na hodnicima prava ludnica. Izmjenjuju se žetoni, nadopunjuju dekovi, karta se, pa čak i prodaju karte. Najčešće nastradaju klinici kojima oni nešto stariji nasilno oduzimaju karte. Tada nastaje prava ludnica. Čak su i naši dežurni uhvaćeni kako "giftaju s radnog mjesta" zbog akcije mijenjanja karata.

Većina obožavatelja Pokemona s nestrpljenjem čeka novi nastavak crtića. Oni koji su u poslijepodnevnoj smjeni žure kući kako bi se stigli presvući, jesti i "psihički" pripremiti prije novih Pokemona. Mnogi se sukobljavaju s roditeljima koji se bune zbog stalnog sjedenja pred TVom.

Broj karata koje netko posjeduje ovisi o dobroj volji roditelja, baka i ostale rodbine. Mora se priznati da ovaj "hobi" nije bašjeftin. Ipak sve ovisi o popustljivosti roditelja. Zato, sretno u uvjeravanju roditelja kako vam je bašova karta najpotrebnija i kako vam je svakako moraju kupiti.

Do sljedeće opsesije, adio!!!

Petra Sikirica, 8.a
Nikolina Pokorić,
8.b (ilustrator)

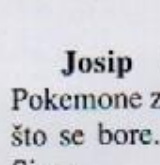
ANKETA:

ŠTO NAŠI UČENICI MISLE O POKEMONIMA

Antonio Sikirica, 2.a:

Volim Pokemone zato što su mi zanimljivi. Volim gledati kako se bore, kako treneri dobivaju bedževe i kako skupljaju Pokemone i treniraju ih. Najdraži Pokemon mi je Charizard.

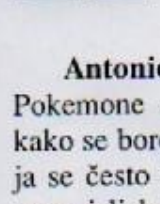
Josip Strmečki, 2.a:

Volim Pokemone zato što su dobri, jaki i zato što se bore. Najdraži Pokemon mi je Sizar.

Matko Teni, 2.b:

Volim Pokemone zato što imaju Čarolije koje im pomažu u borbi. Najdraži Pokemon mi je Pikachu.

Antonio Marić, 4.b:

Gledam Pokemone svaki dan. Volim gledati kako se bore. Skupljam karte. Sestra i ja se često svadamo kad kartamo jer ona misli da ja varam.

Matej Kraljić, 4.b:

Bio sam presretan kada sam dobio Sabrinin dek. Iako Pokemone ne gledam svaki dan, skupljam karte i sličice koje razmjenjujem s prijateljima. Crtić mi je jako zanimljiv.

RUKOMET

Naša ženska rukometna ekipa ove je godine na gradskom natjecanju održanom na Srednjoškolskom igralištu osvojila 2. mjesto. Time se plasirala na županijsko natjecanje održano 19. travnja u Dardi. Osvojile su odlično 4. mjesto u jakoj konkurenciji. Na svim utakmicama odlično su igrale: A. Banović, D. Starčević, M. Birger, A. Zelić, V. Knežević, J. Toth, A. Roguljić (1. golman), M. Presnec, M. Bošnjak, B. Đurić (2. golman), A. Marići J. Roguljić. Za uigravanje igračica zaslužni su nastavnik Kazimir Husić i gospodin Presnec, inače trener 2. ekipe RK Josipovac. Curama želimo puno uspjeha i sljedeće godine.

ATLETIKA

I ove su godine održana natjecanja u atletici na kojima su sudjelovali i učenici naše škole. Izdvajamo najuspješnije: Dejan Goljevački 4. mjesto u utrci na 1000m, Tomislav Šorša 2. mjesto također u utrci na 1000m, Ivan Peček 3. mjesto na 300m, te Boris Jeftić 5. mjesto na 60m. Na natjecanju su također sudjelovali: M. Bošnjak, J. Čoklo, J. Kikić, M. Presnec, D. Mihaljević i I. Sirovec. Čestitamo!

GRANIČAR

-Skupina C

- općinsko natjecanje

1. KOLO - 1. MJESTO

Natjecanje u graničaru održano je na Srednjoškolskom igralištu.

Za našu ekipu nastupile su: Nikolina Ostojić, Katarina Vestemar-Kovač, Sanela Kutnjak, Nikolina Špiranec, Kristina Prelčec, Kristina Stanić, Lucija Dujmović, Martina Hojsak, Martina Lukačević, Martina Pavić, Ana Hlatki, Sara Horvat, Željka Morel, Mateja Grepo.

REZULTATI

2. 5. Josipovac - Davor	2:0
8. 5. Dalj - Josipovac	0:2
15. 5. Josipovac - Lavovi	2:0

29. 5. četvrtfinale
Josipovac - I. Filipović

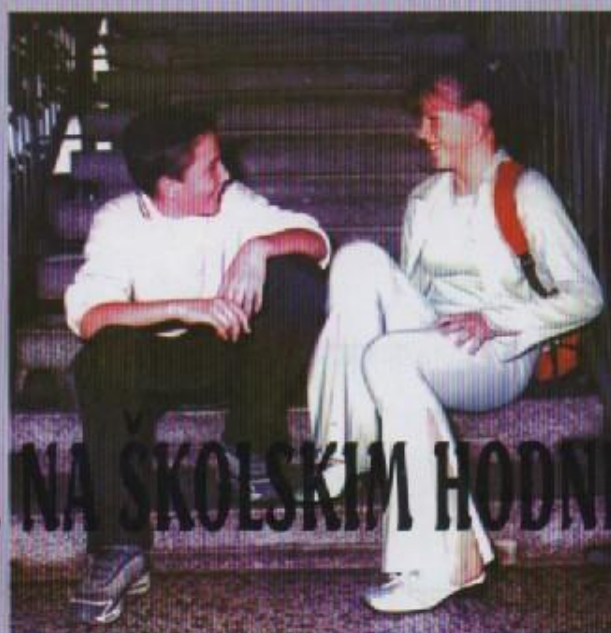
Monika Birger, 8.a
Tihana Rudež, 6.a

MALI NOGOMET

ZA DLAKU NAM JE PROMAKLO DRŽAVNO

Već tradicionalno, naši su dečki što se malog nogometa tiče zaista jaki. Na ovogodišnjem međužupanijskom natjecanju osvojili su odlično 3. mjesto. No krenimo ispočetka. Općinskom natjecanje, koje se odvija u dva kruga, lagano su "preskočili". U prvoj su grupi u četiri utakmice postigli tri pobjede (nad ekipama škola Reffale, Višnjevca i V. Becića) te jedan remi (sa ekipom škole I. Filipovića). I u drugoj su grupi bili dosta uspješni. Trima pobjedama (nad ekipama škola Mladosti Osijek, Radosti Osijek i G. Viteza) i jednim porazom (od ekipe škole Mladosti Vuka) osigurali su prolazak na županijsko natjecanje. Ono je održano u Belom Manastiru.

Ekipu iz Donjeg Miholjca dečki su pobijedili rezultatom 3:1 te su remizirali sa ekipom iz Belišća rezultatom 1:1. U finalu su pobijedili ekipu Đakova rezultatom 2:1 i ušli na međužupanijsko natjecanje. Tu su doživjeli poraz od ekipe iz Požege rezultatom 1:0 i pobijedili Slavonski Brod 3:1. u borbi za 3. mjesto igrali su sa ekipom Đakova i pobijedili rezultatom 6:5. Za ekipu naše škole igrali su: I. Sirovec, I. Peček, V. Cvetković, L. Kozlica, M. Bošnjak, T. Morel, D. Goljevački, D. Mihaljević, T. Šorša, B. Jeftić i T. Gmajnić, a izbornik je bio naš slavni nastavnik Kazimir Husić. Posebnu medalju za najboljeg strijelca dobio je Tomislav Šorša. Dečki, samo tako nastavite!

MODA NA ŠKOLSKIM HODNICIMA

U stanci od napornog učenja, učenici naše škole ostatak vremena posvećuju praćenju modnih trendova.

Svaki dan isto pitanje: što odjenuti, kako se našminkati i ostati najzapaženijom razmišljaju cure dok ispred ogledala isprobavaju najnovije modne kombinacije.

Sivilo školskih hodnika i klupa uspješno razbijaju veselim tonovima, neobičnim frizurama i detaljima te svojom mladenačkom energijom...

Moda je i na našim školskim hodnicima svakodnevno prisutna...

Petra Sikirica, 8.a

TAJNA LJUBAV

Scenarij: Ivana Martan i Martina Bubreg

